Od przyjęcia i opłacenia spisu abonentów abonent nie może się uchylać.

Dalsze egzemplarze spisu poza pierwszym, czy to dla aparatu głównego, czy to dla aparatów dodatkowych, może abonent otrzymać na własne żądanie, uiszczając ustaloną opłatę, o ile Zarząd Poczt i Telegrafów posiada zapasowe egzemplarze spisu do dyspozycji.

Doręczenie spisu odbywa się bezpłatnie.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do dodatków do spisu abonentów.

§ 73. Każdy abonent posiadający jedną stację główną ma prawo do jednorazowego bezpłatnego zamieszczenia jego nazwiska w spisie; kto abonuje więcej niż jedną stację główną ma prawo żądać, by nazwisko jego zamieszczone było w spisie bezpłatnie tyle razy, ile abonuje stacyj głównych.

Nazwiska abonentów zamieszcza się w spisie pod literą i w brzmieniu, które sami oni oznaczą; gdy abonent żądanych wskazówek nie udzielił — pod tą literą i w tem brzmieniu, które Zarząd Poczt i Telegrafów uzna za stosowne.

Aparaty dodatkowe wykazuje się przy odnośnych aparatach głównych.

Tekst danych, dotyczących abonenta, zamieszczonych w spisie bezpłatnie, nie może być dłuższy przy dwukolumnowym układzie spisu:

a) dla aparatu głównego nad trzy wiersze,

b) dla aparatu dodatkowego nad jeden wiersz druku.

W razie przekroczenia wymienionej ilości wierszy obowiązuje za każdy dodatkowy wiersz druku osobna opłata (patrz § 20).

Za osobną opłatą, nazwisko względnie firma abonenta mogą byc zamieszczone w spisie kilkakrotnie pod różnemi oznaczeniami (patrz § 20).

Treść zamieszczonego tekstu można zastosować naogół do życzenia abonenta, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

Na pisemne życzenia abonenta telefon jego i nazwisko mogą być nie zamieszczone w spisie abonentów.

§ 74. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo Poczt i Telegrafów może zezwolić właścicielom prywatnych urządzeń telefonicznych, zakładanych na mocy odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, na zawieszenie swoich przewodów na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów względnie może im wynająć żyły kablowe.

§ 75. Zawieszanie przewodów prywatnych na trasach państwowych wykonywują wyłącznie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Za wykonanie odnośnych robót strona prywatna winna zwrócić Zarządowi Poczt i Telegrafów jego koszty własne.

Strona prywatna ma prawo sama dostarczyć potrzebne materjały; materjały te winny w zupełności odpowiadać typom Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 76. Przewody prywatne zawieszone na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów konserwuje tenże Zarząd za opłatą, przewidzianą w § 21.

§ 77. Zarządowi Poczt i Telegrafów przysługuje prawo na zasadzie uprzedniego miesięcznego wypowiedzenia, bez podawania powodów usunąć ze swej trasy przewody prywatne lub wyłączyć żyły kablowe.

Usunięcie przewodów uskuteczniają organa Zarządu P. i T. za zwrotem przez stronę prywatną kosztów tych robót.

§ 78. Za reklamacje dotyczące rozmów telefonicznych międzymiastowych należy pobierać takie same opłaty jak za reklamacje pocztowe względnie telegraficzne t. j. po 50 groszy od każdej reklamacji.

Za reklamacje należy uważać wypadki żądania wyjaśnień w sprawach przeprowadzonej rozmowy jak np. żądania wskazania numeru telefonu względnie nazwiska osoby, z którą reklamant przeprowadził rozmowę, żądanie wyjaśnienia dlaczego rozmowa nie doszła do skutku i t. p.

Nie należy natomiast pobierać opłaty za zażalenia na złe funkcjonowanie telefonów, na nieprawidłowe zaliczenie opłat, na złą obsługę centrali i t. p.

Wszelkie zażalenia są wolne od opłat.

§ 79. Za wydanie duplikatów zgłoszeń na rozmowy telefoniczne jak również za wydanie duplikatów rachunków należytości telefonicznych należy pobierać opłaty w wysokości po 50 groszy od każdego wydanego duplikatu.

Podania o wydanie duplikatów opłacie nie podlegają.

CZĘŚĆ III.

Opłaty za rozmowy telefoniczne z zagranicą.

§ 80. Opłaty za rozmowy telefoniczne zagraniczne, oparte na postanowieniach umów z poszczególnemi państwami, są ustalone we frankach i centymach złotych.

Opłaty te przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

182.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROBÓT PUBLICZNYCH

z dnia 22 marca 1929 r.

o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanemi i wykonywania projektów (planów) tych robót.

Na podstawie artykułów 368 ust. 4 i 364 p. 2 lit. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla przeprowadzania egzaminów przewidzianych w art. 361, 362, 363 i 364 p. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) ustanawia się przy Ministerstwie Robót Publicznych komisję egzaminacyjną, składającą się z przewodniczącego, jego zastępcy i potrzebnej ilości członków, mianowanych przez Ministra Robót Publicznych na okres trzyletni z grona lub też z poza grona urzędników Ministerstwa Robót Publicznych.

Poszczególne egzaminy przeprowadza komisja, w kompletach, które przy egzaminach przewidzianych w art. 361, 362, 363 i 364 p. 1 cytowanego w ustępie pierwszym rozporządzenia składają się z przewodniczącego, względnie jego zastępcy, oraz z trzech członków egzaminatorów, a przy egzaminach przewidzianych w art. 364 p. 2 tego rozporządzenia — z przewodniczącego, względnie jego zastępcy, oraz przynajmniej z trzech członków egzaminatorów.

Członków egzaminatorów wyznacza przewodniczący z ogólnej listy egzaminatorów w ten jednak sposób, aby w każdym komplecie trzech członków egzaminatorów posiadało wyższe studja. Na członka egzaminatora może być wyznaczony zastępca przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, o ile nie przewodniczy w danym komplecie.

§ 2. Egzamin przewidziany w art. 361, 362, 363 i 364 p. 1 powołanego wyżej rozporządzenia jest ustny i polega na wykazaniu znajomości:

1) Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
2) ustroju władz i urzędów państwowych i samorządowych oraz ich zakresu działania w sprawach administracyjno - budowlanych,
3) przepisów prawa budowlanego,
4) zasadniczych przepisów odnoszących się do rozbudowy miast,
5) tych przepisów prawa przemysłowego, sanitarnego, elektrycznego, wodnego i drogowego, które mogą mieć zastosowanie w związku z wykonywaniem robót budowlanych,
6) przepisów z dziedziny ubezpieczeń społecznych, w zakresie potrzebnym do wykonywania zawodu,
7) przepisów o postępowaniu administracyjnem i o wywłaszczeniu.

Egzamin nie może trwać dłużej niż 90 minut.

§ 3. Egzamin przewidziany w art. 364 pkt. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia jest pisemny i ustny.

Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie egzaminu pisemnego za niezadowalające, kandydata nie dopuszcza się do egzaminu ustnego.

§ 4. Egzamin pisemny (§ 3) polega na opracowaniu w granicach programu państwowych średnich szkół budowlanych, projektu budynku miejskiego lub wiejskiego.

Dla każdego kandydata przygotowuje komisja egzaminacyjna trzy tematy egzaminu pisemnego i każdy temat umieści w osobnej kopercie, którą następnie zapieczętuje. Z tych trzech kopert wybiera kandydat jedną, w której zawarty temat stanowi przedmiot jego egzaminu pisemnego.

§ 5. Egzamin pisemny odbywa się w lokalu wskazanym przez przewodniczącego pod nadzorem członka komisji egzaminacyjnej, wyznaczonego przez przewodniczącego.

Egzamin pisemny nie może trwać dłużej niż 6 dni.

Przy opracowaniu tematu egzaminu pisemnego używać wolno pomocniczych środków mechanicznych, jak maszyn do pisania lub rachowania, suwaka, planimetru i t. p., jako też tablic logarytmicznych i rachunkowych, analizy cen, tablic pomocniczych przy obliczeniach statycznych i t. p. Natomiast korzystanie z podręczników, wzorów rysunkowych i t. p. lub też pomocy osób trzecich, jest wzbronione i pociąga za sobą natychmiastową przerwę egzaminu i uznanie egzaminu za złożony z wynikiem niezadowalającym.

§ 6. Egzamin ustny przewidziany w § 3 obejmuje w zakresie średnich państwowych szkół budowlanych następujące przedmioty:

1) nauka o ustroju Państwa, przepisy budowlane oraz inne przepisy, które mogą mieć zastosowanie w związku z wykonywaniem robót budowlanych, 2) algebra, 3) geometrja, 4) fizyka, 5) chemja, 6) geometrja wykreślna, 7) statyka budowlana i wytrzymałość materjałów, 8) miernictwo, 9) technologja materjałów budowlanych wraz z wiadomościami z geologji i mineralogji, 10) ustroje budowlane (konstrukcje), 11) ustroje żelazo - betonowe, 12) budownictwo wiejskie i miast, 13) formy architektoniczne i style, 14) urządzenia techniczne w budowlach (wodociągi, kanalizacja, ogrzewanie, osuszanie, sanitarja, gaz, elektryczność), 15) kosztorysowanie i kalkulacja, 16) prowadzenie robót budowlanych i maszyny pomocnicze, 17) higjena i ratownictwo, 18) księgowanie i korespondencja zawodowa.

Egzamin z każdego przedmiotu wyszczególnionego w p. p. 1, 6, 7, 10, 11, 12, 14 nie może trwać dłużej niż 45 minut, z pozostałych zaś przedmiotów nie dłużej niż 25 minut.

§ 7. Egzaminy ustne (§§ 2 i 6) odbywają się z każdym kandydatem osobno.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania, kolejność egzaminowania oznacza przewodniczący.

Po egzaminie poweźmie komisja egzaminacyjna niezwłocznie uchwałę co do wyniku egzaminu.

Uchwała komisji co do wyniku egzaminu winna wyrażać, że egzaminowany złożył egzamin „z wynikiem zadowalającym", lub „z wynikiem niezadowalającym".

Uchwała komisji egzaminacyjnej zapada większością głosów i jest ostateczna. W razie równości głosów, licząc także głos przewodniczącego, uchwałą staje się ten wniosek, za którym oświadczył się przewodniczący.

Uchwałę co do wyniku egzaminu ogłasza kandydatowi przewodniczący komisji egzaminacyjnej najdalej następnego dnia po ukończeniu egzaminu.

§ 8. W razie niezadowalającego wyniku egzaminu, kandydat może przystąpić powtórnie do egzaminu, o którym mowa w § 2 po upływie pół roku, zaś do egzaminu, o którym mowa w § 3, po upływie roku.

W wypadku niezadowalającego wyniku powtórnego egzaminu, dalsze przystąpienie do egzaminu może mieć miejsce tylko za specjalnem zezwoleniem Ministra Robót Publicznych.

W razie niezadowalającego wyniku egzaminu, o którym mowa w § 3, komisja może przy następnych egzaminach zwolnić kandydata od ponownego składania egzaminu pisemnego, jeśli poprzednie wypra-

cowanie pisemne było zadowalające, względnie od egzaminu ustnego z tych przedmiotów, z których kandydat złożył poprzednio egzamin z wynikiem zadowalającym.

§ 9. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, temat egzaminu pisemnego i pytania egzaminu ustnego, ocenę wypracowania pisemnego i ocenę odpowiedzi na poszczególne pytania tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu (§ 3 ust. 2, § 5 ust. 3, § 7 ust. 4, § 8 ust. 3).

Akta z wyniku egzaminu przedkłada przewodniczący komisji egzaminacyjnej Ministerstwu Robót Publicznych.

§ 10. Egzaminy odbywają się w ciągu roku dwa razy, a to w pierwszem półroczu w miesiącach marcu — kwietniu, w drugiem półroczu zaś w miesiącach październiku — listopadzie.

§ 11. Osoby ubiegające się o dopuszczenie ich do egzaminów, o którym mowa w § 1, powinny wnieść dotyczące podania do Ministerstwa Robót Publicznych za pośrednictwem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, właściwej według miejsca ostatniego faktycznego ich zamieszkania (za pośrednictwem Komisarza Rządu m. st. Warszawy w m. Warszawie).

Do podania należy dołączyć:

1) a) oryginał, lub uwierzytelniony odpis dyplomu, względnie świadectwa ukończenia wyższej technicznej uczelni krajowej lub zagranicznej, gdy chodzi o uprawnienia przewidziane w art. 361 — 363 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, albo

b) świadectwo ukończenia oddziału budowlanego państwowej średniej szkoły budowlanej lub takiegoż oddziału prywatnej szkoły budowlanej, uznanej za równorzędną z państwowemi szkołami średniemi tego typu, względnie świadectwo ukończenia czterech klas szkoły średniej, gdy chodzi o uprawnienia przewidziane w art. 364 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej;

2) dowody odbycia wymaganej powołanemi wyżej art. 361 — 364 praktyki przy robotach budowlanych;

3) metrykę chrztu lub urodzenia;

4) dowód przynależności państwowej;

5) dwie fotografje zaopatrzone własnoręcznemi podpisami.

Osoby, które nabyły wyższe wykształcenie techniczne zagranicą, powinny przedstawić dowód nostryfikacji odnośnego dyplomu, względnie świadectwa.

Cudzoziemcy winni udowodnić, że w państwie, którego są obywatelami, obywatele polscy w zakresie odnośnych uprawnień, traktowani są narówni z obywatelami tego państwa.

§ 12. Wojewódzka władza administracji ogólnej (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) zarządzi niezwłocznie protokólarne przesłuchanie ubiegającego się o uprawnienie co do okoliczności, czy nie był on karany sądownie za czyny wynikające z chęci zysku, oraz czy nie utracił prawa kierowania robotami budowlanemi na mocy obowiązujących przepisów, zbada w razie potrzeby z urzędu prawdziwość złożonych oświadczeń, oraz sprawdzi przytem, czy ubiegający się o uprawnienie posiada znajomość języka polskiego w mowie i piśmie.

Uzupełnione w powyższy sposób podanie wojewódzka władza administracji ogólnej (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) prześle do Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 13. Po ustaleniu, że nie zachodzą przeszkody wymienione w art. 366 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli do udzielenia uprawnienia, oraz, że ubiegający się o uprawnienie czyni zadość wymaganym warunkom co do wykształcenia i co do praktyki, Ministerstwo Robót Publicznych orzeka o dopuszczeniu kandydata do egzaminu i zawiadamia go o tem. O niedopuszczeniu do egzaminu Ministerstwo Robót Publicznych zawiadamia kandydata z podaniem motywów.

Orzeczenie o dopuszczeniu do egzaminu, jak i wynik egzaminu złożonego mogą być z urzędu unieważnione, jeżeli okaże się, że dokumenty lub okoliczności faktyczne, które służyły za podstawę decyzji o dopuszczeniu do egzaminu są niezgodne z prawdą.

§ 14. Ubiegający się o dopuszczenie do egzaminu powinni uiścić taksę egzaminacyjną w kwocie 100 zł., jeśli idzie o egzamin określony w § 2, w kwocie 180 zł., jeśli idzie o egzamin określony w § 3 i w kwocie 150 zł. w wypadkach przewidzianych w § 8 ust. 3.

Taksa egzaminacyjna, po pokryciu z niej wydatków połączonych z przeprowadzeniem egzaminu, przypada przewodniczącemu komisji oraz członkom egzaminatorom w równych częściach.

Taksę egzaminacyjną winien kandydat uiścić przed przystąpieniem do egzaminu w sposób wskazany w piśmie zawiadamiającem go o dopuszczeniu do egzaminu i dowód uiszczenia taksy przedstawić przewodniczącemu komisji. Wpłacona taksa będzie zwrócona w wypadkach usprawiedliwionego niestawienia się kandydata do egzaminu lub usprawiedliwionego odstąpienia od egzaminu, o ile interesowany zwróci się z prośbą o zwrot taksy w terminie 14 dni od daty wyznaczonego egzaminu.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości. 45243 P

Konto czekowe Pocztowej Kasy Oszczędności № 30130. Cena 75 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi kwartalnie 7 zł. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumeratę uiszczać należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.